ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2016/1021 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Ιουνίου 2016

σχετικά με τη σύσταση, τον καθορισμό αρμοδιοτήτων, την αριθμητική σύνθεση και τη διάρκεια θητείας της εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση καταγγελλόμενων παραβιάσεων και περιπτώσεων κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας σε σχέση με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τη φοροαποφυγή και τη φοροδιαφυγή

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,

— έχοντας υπόψη το αίτημα που υπέβαλαν 337 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής προκειμένου να διερευνηθούν οι καταγγελλόμενες παραβιάσεις και περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας σε σχέση με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τη φοροαποφυγή και τη φοροδιαφυγή,

— έχοντας υπόψη την πρόταση της διάσκεψης των προέδρων,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 226 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— έχοντας υπόψη την απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 1995, περί των λεπτομερών διατάξεων άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ([1]),

— έχοντας υπόψη το άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

— έχοντας υπόψη τα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 325 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ([2]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ([3]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ ([4]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ ([5]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα ([6]),

([1]) ΕΕ L 113 της 19.5.1995, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15.
([3]) ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73.
([4]) ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338.
([5]) ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1.
([6]) ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 1.

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/91/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/65/ΕΚ για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όσον αφορά τις λειτουργίες θεματοφύλακα, τις πολιτικές αποδοχών και τις κυρώσεις ([1]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 ([2]),

— έχοντας υπόψη τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 231/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, προς συμπλήρωση της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εξαιρέσεις, τους γενικούς όρους λειτουργίας, τους θεματοφύλακες, τη μόχλευση, τη διαφάνεια και την εποπτεία ([3]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) ([4]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([5]),

— έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 537/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος και την κατάργηση της απόφασης 2005/909/ΕΚ της Επιτροπής ([6]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/56/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών ([7]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([8]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2012/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2005/56/ΕΚ και 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη διασύνδεση των κεντρικών και των εμπορικών μητρώων, καθώς και των μητρώων εταιρειών ([9]),

— έχοντας υπόψη τη σύσταση 2012/771/ΕΕ της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2012, όσον αφορά μέτρα με σκοπό να ενθαρρυνθούν οι τρίτες χώρες να εφαρμόζουν ελάχιστα πρότυπα χρηστής διακυβέρνησης στον φορολογικό τομέα ([10]), και τη σύσταση 2012/772/ΕΕ της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό ([11]),

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2016, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με μια εξωτερική στρατηγική για πραγματική φορολόγηση (COM(2016)0024),

— έχοντας υπόψη το άρθρο 198 του Κανονισμού του,

1. αποφασίζει να συστήσει εξεταστική επιτροπή για να διερευνήσει τις καταγγελλόμενες παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου και την κακή διαχείριση της εφαρμογής του σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τη φοροαποφυγή και τη φοροδιαφυγή·

([1]) ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 186.
([2]) ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 83 της 22.3.2013, σ. 1.
([4]) ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87.
([6]) ΕΕ L 158 της 27.5.2014, σ. 77
([7]) ΕΕ L 158 της 27.5.2014, σ. 196.
([8]) ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19.
([9]) ΕΕ L 156 της 16.6.2012, σ. 1.
([10]) ΕΕ L 338 της 12.12.2012, σ. 37.
([11]) ΕΕ L 338 της 12.12.2012, σ. 41.

2. αποφασίζει ότι η εξεταστική επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τα εξής καθήκοντα:

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη παρέλειψαν να εφαρμόσουν και να επιβάλουν αποτελεσματικά τις διατάξεις της οδηγίας 2005/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση για έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι οι αρχές των κρατών μελών παρέλειψαν να επιβάλουν διοικητικές κυρώσεις και άλλα διοικητικά μέτρα στα ιδρύματα που κηρύχθηκαν υπεύθυνα για σοβαρές παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2005/60/ΕΚ, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2013/36/ΕΕ,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και οι αρχές των κρατών μελών παρέλειψαν να εφαρμόσουν αποτελεσματικά τις διατάξεις της οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1, σχετικά με την αυθόρμητη ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν λόγοι να υποτεθεί ότι υφίσταται διαφυγή φόρων, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση για έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή και επιβολή της οδηγίας 2014/107/ΕΕ· για τον σκοπό αυτόν και για τις έρευνες που αφορούν άλλες νομικές βάσεις σχετικά με τις εν λόγω καταγγελλόμενες παραβιάσεις ή περιπτώσεις κακής διαχείρισης, η εξεταστική επιτροπή αξιοποιεί όλα τα σχετικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων όλων των σχετικών εγγράφων της ομάδας «Κώδικας δεοντολογίας» τα οποία έχουν ληφθεί από τις ειδικές επιτροπές TAXE 1 και TAXE 2,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι τα κράτη μέλη παρέλειψαν να εφαρμόσουν τα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά το αντικείμενο έρευνας που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν και να επιβάλουν τις διατάξεις της οδηγίας 2014/91/ΕΕ,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν και να επιβάλουν τις διατάξεις της οδηγίας 2011/61/ΕΕ και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 231/2013 της Επιτροπής,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν και να επιβάλουν τις διατάξεις της οδηγίας 2009/138/ΕΚ,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη παρέλειψαν να εφαρμόσουν και να επιβάλουν αποτελεσματικά τις διατάξεις της οδηγίας 2006/43/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση για έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 537/2014 και της οδηγίας 2014/56/ΕΕ,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι τα κράτη μέλη παρέλειψαν να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 2013/34/ΕΕ,

— να διερευνήσει την καταγγελία ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επιβάλει και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν και να επιβάλουν αποτελεσματικά τις διατάξεις της οδηγίας 2012/17/ΕΕ,

— να διερευνήσει την ενδεχόμενη παράβαση της υποχρέωσης καλόπιστης συνεργασίας, η οποία θεμελιώνεται με το άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, από οποιοδήποτε κράτος μέλος και τα συνδεδεμένα και εξαρτώμενα από αυτό εδάφη, στον βαθμό που αυτό αφορά το αντικείμενο της έρευνας που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση· για τον σκοπό αυτόν, η εξεταστική επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο η παράβαση αυτή ενδέχεται να προκύπτει από την καταγγελλόμενη μη λήψη κατάλληλων μέτρων προκειμένου να αποτραπεί η δυνατότητα χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και άλλων ενδιάμεσων οργανισμών, δικηγόρων, και φορέων παροχής υπηρεσιών καταπιστευτικής διαχείρισης και εταιρικών υπηρεσιών να χρησιμοποιούν μέσα που επιτρέπουν την απόκρυψη των τελικών πραγματικών δικαιούχων ή να χρησιμοποιούν άλλα μέσα και ενδιάμεσους οργανισμούς που διευκολύνουν τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και τη φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή σε άλλα κράτη μέλη (μεταξύ άλλων εξετάζοντας τον ρόλο των καταπιστευμάτων, των μονοπρόσωπων εταιρειών περιορισμένης ευθύνης και των εικονικών νομισμάτων), λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα προγράμματα εργασίας που βρίσκονται υπό εξέλιξη σε επίπεδο κρατών μελών και τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων και στον μετριασμό των επιπτώσεών τους,

— να διατυπώσει οποιεσδήποτε συστάσεις θεωρεί απαραίτητες για το εν λόγω ζήτημα, μεταξύ άλλων σε σχέση με την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών των ανωτέρω συστάσεων της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2012, όσον αφορά μέτρα με σκοπό να ενθαρρυνθούν οι τρίτες χώρες να εφαρμόζουν ελάχιστα πρότυπα χρηστής διακυβέρνησης στον φορολογικό τομέα, και σχετικά με τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό, καθώς και να αξιολογήσει τις τελευταίες εξελίξεις όσον αφορά την εξωτερική στρατηγική της Επιτροπής για πραγματική φορολόγηση, και να αξιολογήσει τους δεσμούς μεταξύ του νομικού πλαισίου της Ένωσης και των κρατών μελών και των φορολογικών συστημάτων τρίτων χωρών (π.χ. συμφωνίες για τη διπλή φορολόγηση και συμφωνίες ανταλλαγής πληροφοριών, συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών) καθώς και τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί για την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, G20, ειδική ομάδα χρηματοοικονομικής δράσης και Ηνωμένα Έθνη), της διαφάνειας των πληροφοριών σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο·

3. αποφασίζει ότι η εξεταστική επιτροπή υποβάλλει την τελική έκθεσή της στο Κοινοβούλιο εντός 12 μηνών από την έγκριση της παρούσας απόφασης·

4. αποφασίζει ότι η εξεταστική επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη κατά τις εργασίες της οποιεσδήποτε εξελίξεις σε σχέση με το αντικείμενό της οι οποίες προκύπτουν κατά τη διάρκεια της θητείας της·

5. αποφασίζει ότι οι συστάσεις που θα διατυπωθούν από την εξεταστική επιτροπή και από την ειδική επιτροπή TAXE 2 θα πρέπει να εξεταστούν από τις αρμόδιες μόνιμες επιτροπές·

6. αποφασίζει ότι η εξεταστική επιτροπή θα αποτελείται από 65 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

7. αναθέτει στον πρόεδρό του να μεριμνήσει για τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.